

ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

The Readiness of Rangsit University Students for AEC Labor Market

มุกดา โควหกุล

Mukda Kowhakul

สาขาวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

Department of Finance and Investment, Faculty of Business Administration, Phahonyothin Rd., Lak-hok, Patumthanee, Thailand 12000

E-mail : mukda2494@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และความพร้อมของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ไทย) ทุกคณะในมหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Chi-Square ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือ เพศหญิง มีอายุมากกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในคณะนิเทศศาสตร์ โดยกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด และเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01 – 2.50 สำหรับระดับความพร้อม นักศึกษามีความพร้อมด้านวิชาการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ด้านความคิดริเริ่ม ด้านการมีความคิดในเชิงวิเคราะห์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านการปรับตัว อยู่ในระดับ “มาก” โดยมีความพร้อมด้านมนุษยสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.154 ส่วนความพร้อมด้านทักษะการใช้ภาษา และ ด้านการติดต่อสื่อสาร มีความพร้อมอยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยความพร้อมรายด้านย่อย 3 อันดับแรก คือ เห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน เคารพและยอมรับความหลากหลายทางสังคม และศึกษาพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น สำหรับการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ อยากรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น มีความมั่นคงในการทำงาน และมีการเจริญก้าวหน้าในงานอาชีพ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนด้านอายุ คณะ ชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการวิเคราะห์ความพร้อมของนักศึกษา ด้านวิชาการ ทักษะการใช้ภาษา ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ การติดต่อสื่อสาร ความคิด

ในเชิงวิเคราะห์ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัว มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนด้านทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ ความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรับผิดชอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความพร้อมของนักศึกษา, การเข้าสู่ตลาดแรงงาน, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Abstract

The objectives of this study were to investigate the demographic factors and readiness factors of RSU students relevant to the AEC labor market. The study consisted of a survey that used questionnaires to collect data from 400 undergraduate students at the Rangsit University. The sampling group consisted of students enrolled in the academic year 2013. The descriptive statistics were related to the following: frequency, percentage, mean and standard deviation, and the inferential statistics -- particularly Chi-Square was applied to analyze the data. The result of the study revealed that for most female students, age over 20 years, from the Faculty of Communication Arts had an average accumulative grade between 2.01 – 2.50. The level of readiness of RSU students showed that the samples perceived the 8 dimensions in a “high level”. The dimension receiving the highest mean was human relationships ($\bar{x} = 4.154$) followed by academic, IT skill, professional expert, creative thinking, analytical thinking, responsibility and adaptation. The readiness at the “medium level” involved language skill and communication ability and the following sub-items were identified from the highest level 3 dimensions: creative value of human equality, respect and acceptance of social diversity, adaptive behavior in the workplace and coexisting with one another. The result of the RSU students relevant to the AEC labor market showed that most of the students wished for well-being, earning more money, stability of work, and career progress. The inferential statistics revealed that gender and average accumulative grade have a significant relationship to the AEC labor market -- except age, faculty, and class at the level of 0.05. Also, the result of readiness factors in academic, language skill, professional expertise, communication ability, analytical thinking, human relationships and adaptation revealed the statistical significance in a relationship with the AEC labor market except IT skill, creative thinking and responsibility to be at the level of 0.05.

Keywords : Readiness of Student, Enter to Labor Market, ASEAN Economic Community (AEC)

1. บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการศึกษาเป็นกลไกในการปลูกฝังค่านิยมแนวความคิด ความเข้าใจกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความ

เข้มแข็งและความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของอาเซียนและเศรษฐกิจโลก โดยในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนได้กำหนดให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเป้าหมายสำคัญอันดับแรกในการเสริมสร้างวิถีชีวิตที่ดีของประชากรในภูมิภาค ด้วยการให้

ความสำคัญกับการ ศึกษาและการสร้างโอกาสทางการศึกษา การลงทุนใน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม การส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงประยุกต์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

อาเซียน (ASEAN) มีชื่อเต็มว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) ประกอบด้วยประเทศสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ 1) บรูไนดารุสซาลาม 2) ราชอาณาจักรกัมพูชา 3) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย 4) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 5) มาเลเซีย 6) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ 7) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ 8) สาธารณรัฐสิงคโปร์ 9) ราชอาณาจักรไทย และ 10) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยการจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ให้สามารถทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายใต้กรอบการค้าดำเนินงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประเทศสมาชิกจะเปิดให้มีการเคลื่อนย้ายเสรีแก่ทรัพยากรทางเศรษฐกิจทั้ง 5 สาขา ได้แก่ สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุน ระหว่างประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นตลาดเดียวและร่วมฐานการผลิต (Single Market and Production Base) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนและประเทศสมาชิกในเวทีโลก หนึ่งในทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่จะมีการเปิดโอกาสให้มีการเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างเสรีคือ แรงงานนั่นเอง (ออนไลน์, 2557)

ปัจจุบันตลาดแรงงานทั่วโลกนับมีความสำคัญมาก และอีกหนึ่งบทบาทสำคัญที่กำลังจะเกิดขึ้นคือ ตลาดแรงงานในอาเซียน ดังนั้นความพร้อมของนักศึกษา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่กำลังจะจบและเข้ารับการทำงานนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการแข่งขันของแรงงานไทยในตลาดแรงงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาทุกระดับของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอุดมศึกษาจะเห็นได้ว่ารัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐได้ตระหนักและเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบในด้านการศึกษา โดยได้มีการเตรียมตัวของสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา สามารถดำเนิน การครอบคลุมได้ทุกส่วนของสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งนำร่อง โดยได้เริ่มเตรียม “สร้างคน” เพื่อเตรียมความพร้อมรับรอง AEC ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต (ออนไลน์, 2557) ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาในฐานะองค์กรคลังสมองของชาติ ต้องเตรียมกำลังคนของชาติให้พร้อม หากคุณภาพบัณฑิตไทยสู้บัณฑิตประเทศสมาชิกอาเซียนไม่ได้ ประเทศไทยจะสูญเสียตลาดแรงงานให้กับแรงงานต่างชาติ บัณฑิตไทยที่จบออกมาจะต้องเผชิญกับปัญหาการตกงานมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองตามมา

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะทำการศึกษาดังกล่าวถึงความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในการเข้าสู่ความเป็นพลเมืองอาเซียน ให้มีโอกาสและสามารถแข่งขันทางแรงงานในตลาดแรงงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการในตลาดแรงงาน และสร้างความรู้ให้สามารถปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพัฒนา

ศักยภาพในด้านต่าง ๆ ให้พร้อมต่อการแข่งขันใน สถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์

งานวิจัย ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัย รังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. เพื่อศึกษาความพร้อมของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. อุปกรณ์และวิธีการ

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

3.1.1 ด้านเนื้อหา ศึกษาถึงความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สภาพทั่วไปของนักศึกษาเช่น เพศ อายุ คณะ ชั้นปีที่ศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม ส่วนความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ ความพร้อมทั้ง 10 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะการใช้ภาษา ด้านทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านการคิดต่อการสื่อสาร ด้านการมีความคิดในเชิงวิเคราะห์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ และด้านการปรับตัว ส่วนการ

เข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ อัตราค่าจ้าง สวัสดิการ และความก้าวหน้าในงานอาชีพ

3.1.2. ด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษา ระดับปริญญาตรี (ไทย) ทุกคณะและทุกสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2556 ทั้งหมด โดยมี 24 คณะ จำนวนทั้งสิ้น 26,683 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียน, 2556)

3.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคำนวณจากสูตรของ Yamane เท่ากับ 400 ตัวอย่าง เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 400 ตัวอย่าง มาแบ่งตามสัดส่วนของจำนวนประชากร โดยวิธีสุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สภาพทั่วไปของนักศึกษาเช่น เพศ อายุ คณะ สาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษาและเกรดเฉลี่ยสะสม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของนักศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านวิชาการ ด้านทักษะการใช้ภาษา ด้านทักษะ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์และด้านการปรับตัว

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ อัตราค่าจ้าง สวัสดิการ และความก้าวหน้าในงานอาชีพ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

สำหรับการหาคุณภาพของเครื่องมือที่จัดทำขึ้นนี้ ประกอบด้วย การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากการทดลองใช้ (Pre-Test) เป็นจำนวน 30 ชุด แลหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ในแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับความพร้อมของนักศึกษา ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach มากกว่า 0.7 ซึ่งถือว่าเครื่องมือวิจัยมีระดับความเชื่อถือได้ในระดับสูงและยอมรับได้ (วัฒนา สุนทรชัย, 2547)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การแจกแจงความถี่ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี ไคสแควร์ (Chi-Square)

4. ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

4.1 ผลการวิจัย การสรุปผลการวิจัยแยกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ เพศหญิง มีอายุมากกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในคณะนิเทศศาสตร์ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01 – 2.50

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความพร้อมของนักศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของนักศึกษา

1. ด้านวิชาการ พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในด้านวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.685$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดคือ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$)

2. ด้านทักษะการใช้ภาษา โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในการใช้ภาษา อยู่ใน

ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดคือ ความสามารถพัฒนาตนเอง แสวงหาความรู้ใหม่และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.19$)

3. ด้านทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวม เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ นักศึกษามีระดับความพร้อมในด้านทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.881$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดคือ มีความสามารถในการทำงานด้วยระบบเครือข่าย Social Network ได้ ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$)

4. ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.672$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดคือ พัฒนาความรู้และความสามารถให้ทันสมัยอยู่เสมอ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$)

5. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.655$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดคือ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความรู้ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$)

6. ด้านการติดต่อการสื่อสาร โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในการติดต่อการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.237$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดคือ มีความสามารถเข้าใจความหมายหรือประโยคในการสนทนาภาษาอังกฤษได้ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$)

7. ด้านการมีความคิดในเชิงวิเคราะห์ โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในการมีความคิดในเชิงวิเคราะห์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.725$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดมีความสามารถในการประเมินปัญหา และแก้ปัญหาอย่างสันติวิธีในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$)

8. ด้านความรับผิดชอบ โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.905$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีความพร้อมสูงสุดเอาใจใส่ ตั้งใจมุ่งมั่นต่อหน้าที่การงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$)

9. ความมีมนุษยสัมพันธ์ โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในความสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.154$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$)

10. ด้านการปรับตัว โดยภาพรวมนักศึกษามีระดับความพร้อมในด้านการปรับตัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.067$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวในการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า โดยภาพรวมการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา ได้ผลดังนี้ ด้านอัตราค่าจ้าง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนว่า มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น และมีรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น (65.8%) ด้านสวัสดิการ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนว่า มีความมั่นคงในการทำงาน (43.8%) และความก้าวหน้าในงานอาชีพ (56.3%)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนด้านอายุ คณะ ชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความพร้อมของนักศึกษาด้านวิชาการ ทักษะการใช้ภาษา ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ การติดต่อสื่อสาร ความคิดในเชิงวิเคราะห์ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัว มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนด้านทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ ความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรับผิดชอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ข้อวิจารณ์

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ที่สามารถนำมาวิจารณ์ผลได้ดังนี้

1. ความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่านักศึกษามีความพร้อมในด้านมนุษยสัมพันธ์มากที่สุด โดยเฉพาะการเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการที่สำคัญประการหนึ่ง เพราะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ถ้าผู้ร่วมงานสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ก็จะทำให้องค์กรได้รับประโยชน์สูงสุด อีกทั้งการเป็นพลเมืองอาเซียนอาจมีความหลากหลายในทางสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อและวิถีชีวิต แต่ด้วยการเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน ย่อมทำให้การอยู่และการทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างสันติวิธี

2. ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนักศึกษากลุ่มใหญ่อยากมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น

อยากมีรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น และอยากมีความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ของบุคคลโดยทั่วไป และในการที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน (AEC) จะทำให้นักศึกษามีโอกาสในการทำงานที่มีรายได้สูงขึ้น มีคุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life) ดีขึ้น

3. ผลการศึกษาความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ความพร้อมด้านทักษะการใช้ภาษา (Language Skill) และความพร้อมด้านการติดต่อสื่อสาร (Communication Skill) นักศึกษายังไม่มีความพร้อม เพราะการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน บัณฑิตจะต้องมีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันในตลาดแรงงานเสรี ดังนั้น การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารและติดต่อประสานงาน

5. การอภิปรายผล

ผลการวิจัยความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพร้อมในด้านมนุษยสัมพันธ์มากที่สุดในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะการเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2554) ในการมียุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของไทย โดยระบุว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งนอกเหนือจากความคิดในเชิงวิเคราะห์ การให้ความร่วมมือ การมี

ทักษะติดต่อสื่อสาร การมีความคิดสร้างสรรค์ แล้วยังต้องมีมนุษยสัมพันธ์ด้วย

2. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อยากมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น อยากมีรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น และอยากมีความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hersey and Blanchard (2007) ได้กล่าวถึงความพร้อมว่ามีองค์ประกอบหลักอยู่ 2 ด้าน คือ ด้านความสามารถ (Ability) ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ ส่วนอีกด้านคือ ความเต็มใจ (Willingness) ประกอบด้วย การให้คำมั่นสัญญา หรือความผูกพัน แรงจูงใจในการทำงาน และความมั่นคงในการทำงาน

3. การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เนื่องจากในการเข้าทำงาน คุณสมบัติของงานบางประเภท ต้องเน้นเรื่องเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสอดคล้องกับองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Organization : www.labour.go.th/ (ออนไลน์, 2556) ที่ได้แบ่งตลาดแรงงานตามอาชีพและอุตสาหกรรมของผู้ใช้แรงงาน ซึ่งงานบางอย่างจำเป็นต้องใช้ความรู้ความชำนาญ และงานบางอย่างมีกฎเกณฑ์และข้อจำกัดสำหรับผู้ใช้แรงงาน

4. การวิเคราะห์ความพร้อมด้านวิชาการ ทักษะการใช้ภาษา ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ การติดต่อสื่อสาร ความคิดในเชิงวิเคราะห์ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัว มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) (2556) ที่กำหนดให้เพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล โดยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษใน

ระดับสากล พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ พร้อมทั้งพัฒนาด้านวิชาชีพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล (2553) ที่ระบุว่าหัวใจหลักของแผนยุทธศาสตร์ชาติมุ่งเน้นสร้าง “เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์” ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนา “คน” เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกด้าน โดยประเด็นสำคัญที่จะนำไปสู่การแข่งขันในเวทีภูมิภาคและเวทีโลกได้ ต้องพัฒนาผู้นำทุกระดับทุกสาขาวิชาชีพให้มีทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์

6. บทสรุป

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ไทย) ทุกคณะในมหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Chi-Square

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ เพศหญิง มีอายุมากกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในคณะนิเทศศาสตร์ โดยกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด และเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.01 – 2.50 สำหรับระดับความพร้อม นักศึกษามีความพร้อมด้านวิชาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความเชี่ยวชาญในวิชาชีพด้านความคิดริเริ่ม ด้านการมีความคิดเชิงวิเคราะห์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านการปรับตัว อยู่ในระดับ “มาก” โดยมีความพร้อมด้านมนุษยสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

ส่วนความพร้อมด้านทักษะการใช้ภาษา และด้านการติดต่อสื่อสาร มีความพร้อมอยู่ในระดับ “ปานกลาง” โดยความพร้อมรายด้านย่อย 3 อันดับแรกคือ เห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน เคารพและยอมรับความหลากหลายทางสังคม และศึกษาพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น สำหรับการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ อยากรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้น มีความมั่นคงในการทำงาน และมีการเจริญก้าวหน้าในงานอาชีพ

จากผลการวิจัยปรากฏว่า ความพร้อมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับ “มาก” และนักศึกษาให้ความสำคัญกับความพร้อมในทุกด้าน อยู่ในระดับ “มาก” ยกเว้นความพร้อมด้านทักษะการใช้ภาษาและความพร้อมการติดต่อสื่อสารที่อยู่ในระดับ “ปานกลาง” ผู้วิจัยพบข้อมูลที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาปรับปรุงด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรังสิต คือ

1. มีระดับความพร้อมทักษะการใช้ภาษาที่ยังมีอันดับที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีความสามารถในการเขียน พูดเพื่อสื่อสารที่มีประสิทธิผล และมีความสามารถ ใช้ภาษาต่างประเทศอื่นในกลุ่มอาเซียนได้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรเพิ่มหลักสูตรหรือเน้นการจัดการเรียนการสอนในภาษาต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อให้ให้นักศึกษาจะได้สามารถนำไปใช้ได้ในระดับสากล

2. จากผลการทดสอบระดับความพร้อมด้านการติดต่อสื่อสารที่ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และมีการฝึกฝนด้านภาษาอังกฤษเพื่อสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมทักษะการใช้

ภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา พัฒนาการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน รวมทั้งผลิตและจัดสรรสื่อการสอน สื่อเทคโนโลยี และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา

3. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความพร้อมด้านวิชาการ ทักษะการใช้ภาษา ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ การติดต่อสื่อสาร ความคิดในเชิงวิเคราะห์ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัว มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีการสนับสนุนดังเรื่องต่อไปนี้

- พัฒนาเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ
- สร้างเสริมและฝึกทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ให้กับนักศึกษา
- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการประกอบอาชีพ
- มีสถานฝึกงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ให้นักศึกษา
- สร้างความมั่นใจ ความรับผิดชอบต่อสังคม ให้มีความสำคัญต่อการเป็นคนดีของสังคม

4. แม้ว่าการศึกษานี้จะเป็นการศึกษาเพียงส่วนหนึ่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต โดยวิธีการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในระดับหนึ่ง แต่ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับมหาวิทยาลัยรังสิต สำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเตรียมความพร้อมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต

7. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณ ผศ.ดร.วิภาดา คุปตานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำ รวมทั้งช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของขอบคุณ ผศ.ดร.พัฒน์ พิธิษฐเกษม ที่ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล และ นักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ที่ช่วยตอบแบบสอบถาม อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณสำนักงานวางแผน มหาวิทยาลัยรังสิต ที่สนับสนุนเงินทุนวิจัยสถาบัน ในการทำวิจัย ที่มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการวิจัยครั้งนี้

8. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2550) แผนยุทธศาสตร์และ แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการภายในปี 2555-2558.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2554) ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ.2555-2559.
- วัฒนา สุนทรชัย.(2547).เรียนสถิติด้วย SPSS ภาคการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัยและการวิเคราะห์ข้อสอบ (พิมพ์ครั้งที่1).กรุงเทพมหานคร: วิทพัฒน์.
- สำนักทะเบียน (2556) ข้อมูลจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) (2556) การเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ตลาดแรงงานอาเซียน. กระทรวงศึกษาธิการ
- สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล (2553) แผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาประเทศไทยก่อนเข้าสู่ประชาคมในปี ค.ศ.2015 งานวิจัย, หลักสูตรการพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้งระดับสูง.

องค์กรระหว่างประเทศ (2556) สืบค้นจาก [http:// www.labour.go.th/.../International-Labour-Organization-ILO-209/](http://www.labour.go.th/.../International-Labour-Organization-ILO-209/) (8 ตุลาคม 2556)

Hersey and Blanchard (2007). Management of Organizational Behavior. 9th edition. Dewey E. Johnson.

http://www.asean-thailand.org/ASEAN_Intro.pdf

สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2557.

<http://www.moe.go.th> สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2557

มหาวิทยาลัยรังสิต